

Μεγαλύτερη αποδοτικότητα
στο Υπομάρτυ ΔΣΑ
με αριθμό ΝΥΣΕ7670

344/2023

ΝΙΚΟΛΑΚΕΑΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Ελευσίου 4 | Κολωνάκι | 10571 Αθήνα | Τ: 210 34 31 035 | F: 210 34 31 215 | e: law@nikolakeas.com | w: www.nikolakeas.com

Ορίζεται κριτής συμβαλλόμενος
στη διαδικασία διαιτησίας

26/9/2023
με κοινοποίηση κλάσης 1ης - 1ης τάξης
Ε.Π.Σ. 2023

[Signature]

14/11/2023

ΑΟ18-10

26/9/2023

ΕΝΩΣΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΙΤΗΣΗ

(κατ' άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 και 316 ΚΠολΔ)

Ρ. του Μ και της Ι
αρ. με ΑΦΜ:

κατοίκου
Δ.Ο.Υ.

ΠΔ Μητέρα (Μαρού)

Ε' του Ν και της Σ
αρ. με ΑΦΜ:

κατοίκου
Δ.Ο.Υ.

Έχεται το αίτημα
πρόσβασης προσαυξής της Β.
στα ταμεία

Ορίστηκαν
1 καταλοφί
45 ορισθέντες
έκφρων

Εκ των οποίων, 2633/2019
υπόφαση του Ειρηνοδίκου Αθηνών,
όπως τα άρθρα 9 παρ. 2
ω Ν. 3869/10,

της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία: «ΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Αμερικής, αρ 4, όπως νόμιμα εκπροσωπείται Α

ΚΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ (κατ' άρθρο 316 ΚΠολΔ)

Της υπ' αριθμ. 2633/2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας - ρύθμιση οφειλών) σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού του επιτοκίου επί της μηνιαίας δόσης της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010.

Α. Υπαγωγή των αιτούντων στο Ν. 3869/2010

Η αιτούσα Β Ρ και ο αιτών Π Ε είμαστε οφειλέτες, οι οποίοι περιήλθαμε σε μόνιμη και ανυπαίτια αδυναμία πληρωμής. Εξ' αυτού του γεγονότος καταθέσαμε ενώπιον του Δικαστηρίου Σας την από 29-12-2015 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 6727/31-12-2015 αίτησή μας για την υπαγωγή ημών και των χρεών μας στο Ν. 3869/2010, για την οποία είχε οριστεί αρχική δικάσιμος η 17/06/2016, ότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 12ης/11/2018. Κατόπιν εκδόθηκε η υπ' αρ. 2633/2019 οριστική και πλέον τελεσίδικη απόφαση του Δικαστηρίου Σας με την οποία έγινε δεκτή η ως άνω αίτησή μας για τους λόγους που σε αυτήν

αναφέρονται.

Πιο συγκεκριμένα, όπως κρίθηκε και με την ανωτέρω απόφαση του Δικαστηρίου Σας, οι επίδικες οφειλές προς της καθ'ης πιστώριά μας ήταν οι εξής:

- για την πρώτη εξ ημών αιτούσα 1) από τη με στοιχεία ταυτοποίησης απαίτησης πιστωτική κάρτα, το ποσό των 4.782,07€, 2) από τη με στοιχεία ταυτοποίησης απαίτησης σύμβαση στεγαστικού δανείου, το ποσό των 45.777,66€, η οποία είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης 3) από τη με στοιχεία ταυτοποίησης απαίτησης σύμβαση στεγαστικού δανείου, το ποσό των 61.066,74€, η οποία είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης.
- Για το δεύτερο εξ ημών αιτούντα Π: Ε : 1) από τη με στοιχεία ταυτοποίησης απαίτησης σύμβαση στεγαστικού δανείου, το ποσό των 45.809,97€, η οποία είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης, 2) από τη με στοιχεία ταυτοποίησης απαίτησης σύμβαση στεγαστικού δανείου, το ποσό των 61.183,15€, η οποία είναι εξασφαλισμένη με προσημείωση υποθήκης

Οι εν λόγω οφειλές μας ρυθμίστηκαν στο πλαίσιο του αρ 8 παρ. 2 του Ν3869/2010 δυνάμει της ως άνω απόφασης ως εξής:

«Με βάση τα ανωτέρω συντρέχουν στο πρόσωπο των αιτούντων οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2. Συνεπώς η ρύθμιση των χρεών τους θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στον πιστωτή από τα εισοδήματά τους επί τριετία, που θα αρχίζουν από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης. Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση ποσό στον πιστωτή τους, λαμβανομένων υπόψη των εισοδημάτων τους και των προσωπικών και οικογενειακών αναγκών τους, ανέρχεται στο ποσό των 100 ευρώ το μήνα για τον αιτούντα και στο ποσό των 100 ευρώ για την αιτούσα, ποσά τα οποία θα διανεμηθούν συμμετρως μεταξύ των απαιτήσεων του πιστωτή των αιτούντων και τα οποία βρίσκονται μέσα στις οικονομικές τους δυνατότητες (εκ του οποίου συνολικού ποσού το ποσό των 100 ευρώ για τον αιτούντα και το ποσό των 100 ευρώ για την αιτούσα θα καταβάλλεται για τη ρύθμιση του άρθρου 8

παρ. 2 και το ποσό των 0 ευρώ για τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και για τους δύο αιτούντες για την ως άνω τριετία με βάση το άρθρο 62 παρ. 3 του Ν. 4549/2018, με το οποίο προστέθηκε η παρ. 2β μετά την παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010). [...]
Το ποσό, το οποίο τελικά θα καταβάλει ως δόση της ρύθμισης αυτής ο αιτών είναι 100 ευρώ και το ποσό που θα καταβάλλει τελικά η αιτούσα ως δόση της ρύθμισης του άρθρου 8 είναι 100 ευρώ και οι καταβολές θα αρχίσουν τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας».

Επομένως, η ως άνω οριστική και πλέον τελεσίδικη απόφαση του Δικαστηρίου Σας όρισε ότι πρέπει να καταβάλλουμε έκαστος εξ ημών στα πλαίσια της ρύθμισης των ανωτέρω οφειλών μας κατά άρθρο 8 παρ. 2 ν.3869/2010, το ποσό των εκατό (100,00) ευρώ για διάστημα 36 μηνών (3 έτη x 12 μήνες) στην καθ' ης πιστώτρια συμμέτρως διανεμόμενο στις απαιτήσεις μας αρχής γενομένης από τον επόμενο μήνα της δημοσίευσης της απόφασης του Δικαστηρίου Σας, ήτοι από τον Ιούνιο του 2019 καθότι αυτή δημοσιεύθηκε στις 06-05-2019, και μέχρι και τον Μάιο 2022.

Περαιτέρω, η ως άνω απόφαση του Δικαστηρίου Σας, υπ' αριθμ. 2633/2019 Ειρηνοδικείο Αθηνών (Εκουσία Δικαιοδοσία – ν.3869/2010), διέταξε κατ' άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας μας, που ανήκει κατά ποσοστό συγκυριότητας 50% εξ αδιαιρέτου σε έκαστο εξ ημών, ήτοι διέταξε τη διάσωση: μίας οικίας επιφανείας 124,62 τ.μ., πλέον 90,72 τ.μ. ως βοηθητικοί χώροι, επί της οδού αρ. του ... αντικειμενικής αξίας 60.265,49 ευρώ ανά μερίδιο.

Προς το σκοπό αυτό της διάσωσης της κατοικίας μας, η ως άνω απόφαση διέταξε στα πλαίσια της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 ν.3869/2010:

- Για την πρώτη εξ ημών αιτούσα Β. Π. : «Επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της το ποσό των 48.212,40 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε 20 χρόνια ήτοι σε 240 ισόποσες δόσεις των 200,88 ευρώ. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει τρία (3) χρόνια μετά τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας και θα γίνεται μέσα στο πρώτο πενθήμερο του κάθε μήνα, εντόκως χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής,

σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας».

- Για τον δεύτερο εξ ημών αιτούντα Π : «Επβάλλει στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του το ποσό των 48.212,40 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε 20 χρόνια ήτοι σε 240 ισόποσες δόσεις των 200,88 ευρώ. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει τρία (3) χρόνια μετά τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας και θα γίνεται μέσα στο πρώτο πενήνήμερο του κάθε μήνα, εντόκως χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κομηνόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας».

Β. Αίτημα Ερμηνείας της υπ' αριθμ. 2633/2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας – Ρύθμιση Οφειλών) κατ' άρθρο 316 ΚΠολΔ, σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού του επιτοκίου επί της μηνιαίας δόσης της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 ν.3869/2010

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 316 ΚΠολΔ: «Αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα του απόφαση έτσι που η έννοια της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της απόφασης που ερμηνεύεται». Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνο ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελτα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της απόφασής, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για το λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και έτσι με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατύπωσης των σχετικών σημείων της απόφασης με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ'

αρχήν θεωρείται το νόημα της απόφασης, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διαφορετικές ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της απόφασης πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεση της και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει από αυτή.

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής απόφασης (άρθρ. 317 παρ. 2 ΚΠολΔ), θα εξετάσει, σε πρώτη φάση αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι «σαφής» αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της απόφασης, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της απόφασης καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευόμενη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και τα λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της απόφασης δεν είναι δυνατό να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και συνεπώς δεν επιτρέπεται κατά την ερμηνεία η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διάταξης να αλλοιώσει την ουσία της απόφασης και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις με αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι τούτο αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου.

Το δικαστήριο κατά την ερμηνεία της απόφασής του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέση διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της απόφασής του (βλ. έτσι ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014, δημ. Nomos).

Επισημαίνεται ότι από τον συνδυασμό των προαναφερθεισών διατάξεων των άρθρων 316 και 317 ΚΠολΔ, προκύπτει εναργώς ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής απόφασης, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (βλ. έτσι ΑΠ 359/2017). Τέλος, κατά την ερμηνεία της δικαστικής απόφασης, αναζητείται η βούληση των δικαστών που εξέδωσαν την απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (βλ. ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017 και ΑΠ 75/2017 δημ. Nomos).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τον διαπλαστικό χαρακτήρα που φέρουν οι αποφάσεις υπαγωγής των οφειλετών στο ν.3869/2010, το Δικαστήριο, με την απόφασή

Του μεταπλάσσει το περιεχόμενο και το ύψος των απαιτήσεων των πιστωτών προς όφελος του οφειλέτη, ήτοι το Δικαστήριο που κρίνει την αίτηση του άρθρου 4 παρ.1 του ν. 3869/2010 διαπλάθει εκ νέου τις δανειακές αρχικές συμβάσεις που συνήψε ο οφειλέτης με τους πιστωτές του, ορίζοντας εκ νέου το σύνολο καταβλητέο από τον οφειλέτη ποσό, τον αριθμό των δόσεων αυτού, καθώς επίσης και τις λοιπές προϋποθέσεις (τόκος, εξαίρεση ή ρευστοποίηση υπέγγυων ή όχι περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, συνέπειες μη τήρησης ρύθμισης κλπ.) με τις οποίες θα γίνει η αποπληρωμή των απαιτήσεων από τον οφειλέτη. Με την επέμβαση αυτή του Δικαστηρίου γίνεται ρύθμιση των οφειλών που έχουν ενταχθεί και πληρούν τις κατά νόμο προϋποθέσεις, και επέρχεται η απαλλαγή του οφειλέτη από τα υπόλοιπα των απαιτήσεων, υπό τον όρο τήρησης από αυτόν της γενόμενης ρύθμισης (βλ. Α. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων - Ερμηνεία κατ' άρθρο» Γ έκδοση, σελ. 258- 259). Συνεπώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω, με την έκδοση της απόφασης υπαγωγής στο ν. 3869/2010 αφενός μεν παύει σαφώς τόσο η ισχύς της συναφθείσας με τον πιστωτή σύμβασης, όσο και των αρχικά συμφωνηθέντων όρων εκπλήρωσης των δανειακών υποχρεώσεων προς τον πιστωτή και αφετέρου επιτυγχάνεται αναδιάρθρωση των οφειλών κατά τρόπο αμιγώς διαπλαστικό, με τον εκ νέου προσδιορισμό, του ύψους αυτών και του τρόπου αποπληρωμής τους.

Συγκεκριμένα, ο νόμος δεν προβλέπει κάποιο ελάχιστο ποσοστό αποπληρωμής κατά τη διάρκεια της ρύθμισης που ορίζεται βάσει του άρθρου 8 παρ. 2 ν. 3869/2010. Ως εκ τούτου ο δικαστής δε δεσμεύεται ως προς το ποσοστό ικανοποίησης των πιστωτών για τον ορισμό καταβολών. Μπορεί οι πιστωτές να ικανοποιηθούν σε απειροελάχιστο ποσοστό των αρχικών απαιτήσεων τους ή και στο σύνολο των απαιτήσεων τους, καθώς αναλόγως της περίπτωσης ο δικαστής μπορεί να ορίζει ως τελικό ποσό καταβολής ένα μικρό κλάσμα του συνολικού χρέους.

Περαιτέρω, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας ορίζεται είτε η καταβολή εκ μέρους του οφειλέτη ποσού ίσου με το 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας κατοικίας του είτε, εάν η αίτηση έχει κατατεθεί από την 1.1.2016 και εξής, η καταβολή ποσού ίσου με την εμπορική αξία αυτής, αφαιρουμένων των εξόδων πλειστηριασμού. Το καταβλητέο στο πλαίσιο του ν. 3869/2010 ποσό που προκύπτει από τις ως άνω διατάξεις, -όπως προαναφέρθηκε- δεν αποτελεί νέο δανειακό προϊόν και δεν συνδέεται με τους περιλαμβανόμενους στην αρχικά συναφθείσα με τον πιστωτή σύμβαση όρους, των οποίων η ισχύς κατά τα ως άνω αναφερόμενα παύει και άρα

δεν διέπεται από τους κανόνες του τραπεζικού δανεισμού.

Άλλωστε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθ. 8 παρ. 2 και 5 του ν. 3869/2010, σε περιπτώσεις που εξαιτίας εξαιρετικών περιστάσεων, όπως χρόνια ανεργία χωρίς επαπαιτότητα του οφειλέτη, σοβαρά προβλήματα υγείας, ανεπαρκές εισόδημα για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του οφειλέτη ή άλλων λόγων ίδιας τουλάχιστον βαρύτητας, προσδιορίζονται με την απόφαση μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές. Ειδικότερά, η κατ' άρθ. 2 παρ.1 του Συντάγματος, πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας να σέβεται και να προστατεύει την αξία του ανθρώπου, θέτει ως όριο της πολιτειακής πράξης, όπως είναι και η δικαστική απόφαση, την διατήρηση εκείνων των συνθηκών διαβίωσης του οφειλέτη που θα του επιτρέπουν να ζει με αξιοπρέπεια, ενώ εάν το Δικαστήριο στερήσει αυτήν την δυνατότητα στον αιτούντα τότε προκρίνει έναντι της αξίας του ανθρώπου, την ικανοποίηση περιουσιακών δικαιωμάτων, σε αντίθεση με την ως άνω θεμελιώδη πραγματική διάταξη που πρέπει να διαπνέει το δίκαιο και την ερμηνεία του. Εξάλλου, σύμφωνα με την διάταξη του άρθ. 21 του Συντάγματος η οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους τελεί υπό την προστασία του Κράτους. Επισημαίνεται ότι κατά τον καθορισμό του μηνιαίου κόστους διαβίωσης δεν πρέπει να τίγεται το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης της οικογένειας του οφειλέτη (άρθ. 2 παρ. 1 Συντ., «Existens minimum»), το οποίο προσδιορίζεται βάσει κριτηρίων τόσο αντικειμενικών, με βάση το εισόδημα ή την περιουσία, όσο και υποκειμενικών, σύμφωνα με την προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική κατάσταση, την υγεία και την ηλικία των προσώπων. Η επανένταξη δηλαδή του οφειλέτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή δια της υπαγωγής της στο Ν. 3869/2010 δεν πρέπει να γίνει σε βάρος της αξιοπρέπειας και της προσωπικότητάς της οικογένειάς του στα πλαίσια που επιβάλλει το κοινωνικό κράτος και δεν θα πρέπει με τον καθορισμό από το Δικαστήριο του ύψους των μηνιαίων δόσεων να επέρχεται εξαθλίωση αυτού (βλ. ΕιρΠατρ 221/2020, δημ. Νομος).

Όπως γίνεται δεκτό, και όπως άλλωστε επιβεβαιώνεται και από όσα αναπτύσσονται στην αιτιολογική Έκθεση του ν.3869/2010, σκοπός της θέσπισης του Ν. 3869/2010 είναι πρωτίστως, η μέριμνα για τη διευθέτηση του φαινομένου της υπερχρέωσης, η οποία επιτάσσεται από λόγους τόσο δημόσιου συμφέροντος όσο και σεβασμού της αξίας του οφειλέτη ως ανθρώπου. Ως εκ τούτου, γνώμονας για την τελική κρίση του επιληφθέντος, αρμόδιου, Δικαστηρίου είναι η ρύθμιση των χρεών με τον ορθότερο και επωφελέστερο για αμφότερες τις αντίδικες πλευρές

τρόπο και όχι η απομύζηση και εξόντωση (οικονομική και ηθικοκοινωνική) του υπερχρεωμένου οφειλέτη (βλ. έτσι 11186/2020 ΜΠρΘεσσ, δημ. Νόμος).

Μετά ταύτα, απολύτως ορθά έχει κριθεί ότι: «ο αναμφισβήτητα βασικός στόχος του ν. 3869/2010 υπήρξε η διάσωση της κύριας (ή και δυνητικής κύριας) κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Η επιλογή της εκούσιας δικαιοδοσίας ως διαδικασίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον Δικαστή, σαφώς υποδηλώνει ότι απομακρυνόμαστε έστω και ως ένα βαθμό από την τραπεζική ορολογία με την στενή έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο ν. 3869/2010 στο άρθρο 6 παρ.3 αυτού αναφέρει ότι «ο/μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται», ρύθμιση που δεν συνάδει επουδενί με τα τραπεζικώς ισχύοντα. Θα πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο του άρθρου 9 παρ.2, ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα έχει η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρας των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ.2 ν. 3869/2010, ήτοι μετά από 20 ή 35 έτη, ανάλογα με την περίπτωση. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του ν. 3869/2010, όπως αυτός αποτυπώνεται ρητά στην αιτιολογική του έκθεση, ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη χρεών τα οποία αδυνατεί να πληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται επί της εκάστοτε μηνιαίας δόσης που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι έτσι μόνο εξυπηρετείται ο ανωτέρω σκοπός του Νόμου. Εξάλλου, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τον εκ νέου εγκλωβισμό του υπερχρεωμένου δανειολήπτη σε μία κατάσταση από όπου δεν θα μπορούσε να απεγκλωβιστεί, με την καταβολή υπέρμετρων δόσεων πέραν των οικονομικών του δυνατοτήτων και καταστρατηγώντας το σκοπό και το πνεύμα του Νόμου» (βλ. έτσι ad hoc ΕιρΛαυρ 22/2023 και ΕιρΑλεξ 105/2023, αμφότερες δημ. στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Δηλαδή, στις υποθέσεις του Ν. 3869/2010 ο υπολογισμός του τόκου γίνεται επί του ποσού της δόσης που ορίστηκε για το άρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, πράγμα που και ο ίδιος ο Νομοθέτης επιβεβαίωσε με την τροποποίηση της διάταξης της παρ. 2 του άρθρ. 9 Ν. 3869/2010 με τον Ν. 4549/2018, κατοχυρώνοντας και νομοθετικά τον έως τότε ομοιόμορφο τρόπο εφαρμογής του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010. Όπως αναφέρθηκε, σκοπός του Ν. 3869/2010 είναι η ρύθμιση των οφειλών με στόχο τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος οφειλέτη. Συνεπώς, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη δόση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Στην πραγματικότητα, ο Νομοθέτης ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση, στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υπογρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 (βλ. έτσι ad hoc αποφάσεις ΕιρΠειρ 2163/2022, ΕιρΠειρ 1415/2022, ΕιρΚρ 251/2023, ΕιρΛαμ 189/2022, ΕιρΘεσς 532/2023, ΕιρΗρακλείου 638/2023).

Εν προκειμένω, όπως προεκτέθηκε, η υπ' αριθμ. 2633/2019 απόφαση του Δικαστηρίου Σας, Ειρηνοδικείο Αθηνών Εκουσία Δικαιοδοσία – ν.3869/2010, διέταξε κατ' άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 τη διάσωση της κύριας κατοικίας μας, με την από μέρους εκάστου εξ ημών καταβολή ποσού 48.212,40 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού ορίστηκε να γίνει σε 20 χρόνια, ήτοι σε 240 ισόποσες μηνιαίες δόσεις, κάθε μίας δόσης ποσού 200,88 ευρώ. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων ορίστηκε να ξεκινήσει τρία (3) χρόνια μετά τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της απόφασης (που δημοσιεύθηκε στις 6-5-2019) και ότι θα γίνεται «εντόκως χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας».

Μετά ταύτα, από τον Ιούνιο του έτους 2022 άρχισαν οι από μέρους μας καταβολές της δικαστικής ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, εντόκως όπως στην απόφαση αυτή ορίστηκε. Ωστόσο, από τις αρχές του έτους 2023, η εν λόγω δόση άρχισε να αυξάνεται ιδιαιτέρως δυσανάλογα, με αποτέλεσμα σήμερα να απαιτεί η

καθ'ής να καταβάλουμε έκαστος εξ ημών ποσό δόσης ύψους που υπερβαίνει τα 400,00 ευρώ (408,56 ευρώ το σύνολο για την πρώτη εξ ημών αιτούσα Β Ρι και 427,75 ευρώ για το δεύτερο εξ ημών αιτούντα Π Ε), ήτοι αυξημένο κατά 70% τουλάχιστον σε σχέση με τη δόση που ορίστηκε από το Δικαστήριό Σας. Όσοι φορές επικοινωνήσαμε με τα αρμόδια όργανα της καθ'ής, η εξήγηση που λαμβάνουμε για την ανωτέρω δυσανάλογη και δυσβάσταχτη αύξηση της μηνιαίας δόσης του άρθρου 9 παρ.2 ν. 3869/2010, ήταν ότι αυτή οφείλεται στον τρόπο υπολογισμού της συνολικής τοκοχρεωλυτικής δόσης, αλλά και στην αύξηση των επιτοκίων.

Δηλαδή, η καθ'ής πιστώτρια επιμένει να υπολογίζει τον αναλογούντα τόκο των δόσεων του άρθρου 9 παρ. 2 επί του κεφαλαίου που επιβλήθηκε να καταβάλουμε για τη διάσωση της κατοικίας μας και όχι επί του ποσού της μηνιαίας δόσης που ορίστηκε για καθένα εξ ημών. Με τον τρόπο αυτό επαυξάνεται τόσο δυσανάλογα η μηνιαία δόση που ορίστηκε, ώστε να κινδυνεύουμε ακόμη και να απωλέσουμε τη διάσωση της κατοικίας μας λόγω αδυναμίας μας να ανταποκριθούμε στο ύψος αυτής.

Όπως προαναφέρθηκε, η μηνιαία δόση στο πλαίσιο του άρθρου 9 παρ. 2, χωρίς να έχει υπολογιστεί η περαιτέρω εκ του εκτοκισμού της επιβάρυνση, ορίστηκε στο ποσό των 200,88 ευρώ για έκαστο εξ ημών των αιτούντων. Από τα ως άνω συνάγεται με σαφήνεια, ότι ο τρόπος εκτοκισμού της προκύπτουσας στο πλαίσιο της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010 μηνιαίας δόσης δεν συμπίπτει με αυτόν που εφαρμόζεται σε περίπτωση χορήγησης από πιστωτικό ίδρυμα δανειακού προϊόντος και εξυπηρέτησης της υποχρέωσης βάσει της συναφθείσας σύμβασης, γεγονός που καθιστά αναγκαία την ερμηνεία της περιλαμβανομένης στη με αριθμ. 2633/2019 απόφαση του Δικαστηρίου Σας διάταξης περί εκτοκισμού της ορισθείσας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας μηνιαίας δόσης, ώστε να είναι σαφής ο τρόπος υπολογισμού της περαιτέρω οικονομικής επιβάρυνσής μας ως οφειλέτες, αλλά και να προκειμένου να αποκλειστεί ο κίνδυνος απώλειας της ρύθμισης με την επιβολή «υποχρέωσης στα αδύνατα», η οποία είναι μη συμβατή με το πνεύμα και το γράμμα του ν. 3869/2010, στόχος του οποίου αποτελεί η βιώσιμη ρύθμιση των οφειλών, προκειμένου να εξασφαλισθεί η επανάκτηση της οικονομικής και κοινωνικής ελευθερίας του οφειλέτη και η ομαλή επανένταξή του στην οικονομική δραστηριότητα.

Για τους λόγους αυτούς πρέπει η υπό κρίση απόφαση του Δικαστηρίου Σας να εκτιμηθεί αληθώς και ερμηνευτεί ορθά ώστε να εξαλειφθεί η ασάφεια σχετικά με το εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο που επιβλήθηκε κατ' άρθρο 9 παρ. 2 ν.3869/2010, καθώς εκ της ως άνω διατύπωσης δεν αποσαφηνίζεται ο τρόπος εφαρμογής της ως άνω διάταξης.

Επειδή η παρούσα αίτησή μας ασκείται νόμιμα κατ' άρθρο 316 ΚΠολΔ.

Επειδή κατά τα ανωτέρω έχουμε έννομο συμφέρον άσκησης της παρούσας, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ερμηνεία της με αριθ. 2633/2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, ήτοι η διευκρίνιση του τρόπου εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας μηνιαίας δόσης, με το σαφή ορισμό της αναγκαιότητας εφαρμογής του εκάστοτε επιτοκίου επί της ορισθείσας στο πλαίσιο του άρθρου 9 μηνιαίας δόσης, και όχι επί του συνολικά καταβλητέου ποσού κατά το χρόνο αποπληρωμής.

Επειδή το Δικαστήριό Σας είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της παρούσας αιτήσεως σύμφωνα με το άρθρο 316 επ. ΚΠολΔ, αφού ρύθμισε δικαστικά και οριστικά τις επίδικες οφειλές δυνάμει της εκδοθείσας υπ' αριθμ. 2633/2019 απόφασής Του (Ειρηνοδικείο Αθηνών - Εκουσία Δικαιοδοσία - Ν.3869/2010).

Επειδή η ως άνω απόφαση του Δικαστηρίου Σας με την οποία ρυθμίστηκαν δικαστικά οι επίδικες οφειλές μας κατά το Ν.3869/2010, έχει καταστεί τελεσίδικη και δεν μπορεί να προσβληθεί με ένδικο μέσο, τακτικό ή έκτακτο.

Επειδή η παρούσα αίτησή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και για όσους μέχρι τη συζήτηση της παρούσας νόμιμα θα προσθέσουμε και με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μας

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μας.

- Να ερμηνευτεί η υπ' αριθμ. 2633/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Ρύθμιση Οφειλών – ν.3869/2010) ως προς αφορά στις καταβολές του άρθρου 9 παρ.2 ν.3869/2010, με σκοπό να διευκρινιστεί ο τρόπος εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας μηνιαίας δόσης των 200,88 ευρώ από έκαστο εξ ημών, με το σαφή ορισμό της αναγκαιότητας εφαρμογής του εκάστοτε επιτοκίου επί της ορισθείσας στο πλαίσιο του άρθρου 9 παρ.2 ν. 3869/2010 μηνιαίας δόσης, και όχι επί του μελλοντικά συνολικού καταβλητέου ποσού.
- Να μας χορηγηθεί προσωρινή διαταγή, κατ' άρθρο 781 ΚΠολΔ, λόγω κατεπείγοντος και επικείμενου κινδύνου να απωλέσουμε τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 ως ορίσθηκε με την υπ' αριθμόν 2633/2019 απόφαση του Δικαστηρίου Σας, καθώς και να κινδυνεύσουμε με εκτέλεση κατά της κύριας κατοικίας μας, εξαιτίας των δυσανάλογα επαυξημένων δόσεων της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 λόγω του εσφαλμένου υπολογισμού των τόκων από την καθ'ής, ζήτημα που χρήζει ερμηνείας, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της παρούσας, με υποχρέωση της καθ'ής όπως εφαρμοσθεί το ποσόν του τόκου ως προκύπτει από το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο της Τ.τ.Ε., επί της μηνιαίας δόσης και όχι επί του κεφαλαίου, άλλως να απαγορεύει προσωρινά την καταγγελία της δικαστικής ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 από την καθ'ής.
- Να σημειωθεί η σχετική διευκρίνιση στο πρωτότυπο της ως άνω υπ' αριθμ. 2633/2019 απόφασης του Δικαστηρίου Σας.
- Να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 2023

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΚΕΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΑΜ ΔΣΑ 24698
ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 4 ΚΟΛΟΝΑΚΙ 10671 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ 113218890 ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ: 210 3634039, ΚΙΝ: 6977574577
e-mail: law@nikolaikas.com

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΡΥΘΜΙΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ

ΓΑΚ: 77039/2023

ΕΑΚ: 599/2023

Στην Αθήνα και στο Κατάστημα του Ειρηνοδικείου σήμερα την 20-09-2023 ημέρα Τετάρτη και ώρα 09:43 εμφανίσθηκε στο Γραμματέα του ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΙΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ο δικηγόρος ΝΙΚΟΛΑΚΕΑΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ με ΑΜ: 024698 και κατέθεσε τη παρούσα ΑΙΤΗΣΗ.

Για τη παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή η οποία υπογράφεται νόμιμα.

Ο καταθέσας

ΝΙΚΟΛΑΚΕΑΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ

Ο Γραμματέας

ΧΡΥΣΙΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ

ΠΙΝΑΚΙΟ:ΡΟ18

ΑΡΙΘΜΟΣ: 10

ΑΙΘΟΥΣΑ: ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ 18

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 14-11-2023

ΗΜΕΡΑ: Τρίτη

ΩΡΑ: 09:00

ΕΠΙΔΟΣΗ: ΕΠΙΔΟΣΗ ΕΝΤΟΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ (15) ΗΜΕΡΩΝ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ 26-09-2023, Ημέρα Τρίτη, Ώρα 9:00, Γραφείο
ΓΡΑΦΕΙΟ 13, ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: ΠΡΟ ΔΥΟ (2) ΗΜΕΡΩΝ (48 ΩΡΩΝ)

ΑΘΗΝΑ, 20-09-2023

Ο Ειρηνοδίκης

ΣΙΓΟΥΡΑΚΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ακριβές αντίγραφο

Θεωρήθηκε η σήμανση

ΑΘΗΝΑ, 20-09-2023

Ο Γραμματέας

ΧΡΥΣΙΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

